

2. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения. Ростов-на-Дону: изд-во «Феникс», 1996. 512 с.
3. Маслоу А. Г. Мотивация личности. Санкт-Петербург: Евразия. 1999. 479 с.
4. Митина Л.М. Психология профессионального развития учителя. Москва: Флинта. 1998. 200 с.
5. Пряжников Н.С. Профессиональное и личностное самоопределение. Москва: Ин-т практической психологии. Воронеж: МОДЭК, 1996. 256 с.

УДК 159.96:373.3.11.3-057.874

ЩЕРБАН Т.Д., БРЕЦКО І.І, БОБРУШКО М. І.
Мукачівський державний університет

ПРОЦЕДУРА ДІАГНОСТИКИ НЕГАТИВНИХ ПСИХІЧНИХ СТАНІВ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Діагностика психічних станів особистості, зокрема і негативних, є достатньо складною методологічною та практичною проблемою для сучасної психології. Всі психічні стани людини багатьма вченими розглядаються, як синдроми, в структурі яких виділяють певні симптоми, а саме: внутрішні суб'єктивні переживання, зміни в психічній активності щодо спілкування, поведінки, діяльності, зміни в сфері емоційно-вольової саморегуляції та в соматичних проявах [1; 2]. Таким чином, стани, як синдроми, проявляються переважно на емоційному, поведінковому та фізіологічному рівнях. Відповідно і діагностика психічних станів повинна проводитись у трьох напрямках:

1. Вивчення компонентів, реакцій, які можуть бути усвідомлені, як особливі суб'єктивні переживання;

2. Дослідження переважно зовнішніх компонентів, які проявляються в особливостях спілкування, поведінки, пантоміміки, а також в результатах діяльності;

3. Вивчення неусвідомлених проявів, які відображаються на роботі соматовегетативної системи.

Недоліком більшості методів та методик є те, що вони не спроможні дослідити всі компоненти того чи іншого негативного психічного стану на всіх рівнях його прояву. Так, використання вербальних психологічних тестів, на думку багатьох науковців є переважно малоефективним серед дітей перших і навіть других класів [3;4]. Це пов'язано з тим, що в них, як і у дошкільників, ще недостатньо розвинена довільність пізнавальних процесів (пам'яті, мислення, уяви). Учні в другому та особливо в першому класі ще не завжди здатні контролювати свою діяльність, дотримуватись інструкцій та завдань тесту, що часто може призвести до неправильних відповідей, до їх стереотипності (всі відповіді „Так”, або всі „Ні”). Учні початкової школи можуть давати у багатьох випадках уявні, бажані відповіді, а не ті, які відповідають їх реальній поведінці. Молодші школярі також часто не розуміють складні запитання та швидко втомлюються, що також може викликати появу значної кількості механічних помилок та неточностей у відповідях.

Встановлено, що враховуючи вікові особливості уваги молодших

школярів, її обсяг, проведення діагностичної роботи з ними повинно бути по можливості більш поетапним (проводитися декілька днів). Відповідно, з врахуванням особливостей конкретної методики, тестування, опитування учнів 1-4-х класів не повинно тривати довше, ніж 15-20 хвилин.

Отже, при діагностиці дітей молодшого шкільного віку також необхідно дотримуватись наступних вимог:

1. При контактах з незнайомими людьми у молодших школярів підвищується тривога. Це може суттєво вплинути на результати діагностики інших станів, тому досліднику необхідно створити таку ситуацію, яка б сприяла розвитку довірливих стосунків між ним та дитиною. Для цього на початку психодіагностики можна застосувати метод бесіди чи гри.

2. Діяльність, яку виконує молодший школяр при діагностиці, повинна бути для нього привабливою, викликати інтерес, а не опір.

3. Перш ніж застосувати ту чи іншу психодіагностичну методику у роботі з дітьми молодшого шкільного віку, необхідно переконатися у тому, що вона є для них інтелектуально доступною.

4. Завершення кожного завдання повинно супроводжуватись успіхом, позитивним підкріпленням.

5. У молодшому шкільному віці, за умов вибору, краще застосовувати психодіагностичні методики в індивідуальній формі роботи [4].

Література

1. Астапов В. М. Функциональный подход к изучению состояний тревоги // Психол. журнал. - 1992. - Т. 13. - № 5. - С. 111 -117.
2. Захаров А. И. Неврозы у детей и психотерапия / Захаров А. И. - Санкт-Петербург: Владос, 1998.- 302 с.
3. Тихонова М.І. Психологічні фактори емоційної дезадаптації молодших школярів / Тихонова М.І. – К.: Преса, 2001. –205 с.
4. Костина Л.М. Методы диагностики тревожности /Костина Л.М. - СПб.: Речь, 2002. – 198с.

УДК 159.953.5:37.018.43(043.2)

ЩЕРБАН Т.Д., ГОБЛИК В.В.
Мукачівський державний університет

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Світова спільнота сьогодні переживає складні часи. Людина сьогодні повинна переорієнтуватися на інші форми діяльності, бути гнучкою, адаптивною, мобільною. Важливих змін зазнає і вища освіта. Сьогодні вузи проходять перевірку на вміння працювати дистанційно, за допомогою інтерактивних технологій. На перший погляд, основну роль у такому навчанні відіграють технічні засоби навчання, сучасні інформаційні технології. Постає питання вміння викладачів та студентів працювати з такими технологіями. Дана проблема є викликом саме для викладачів, які повинні продемонструвати

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>